

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

העלון מופץ ב-50,000 עותקים
לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302
ההכנסות קודש למכון מאיר
תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

נכון לעכשיו
הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

הסגולה והבחירה

שני צדדים יש בישראל הבונים יחד את קדושת ישראל והקשר האלוקי עמם - צד הסגולה וצד הבחירה.

מצד הסגולה, ירשנו את טבע הקדושה מהאבות. הסגולה היא כוח קדוש פנימי בטבע הנפש ברצון ד', כמו טבעו של כל דבר במציאות, שאי אפשר לו להשתנות (הרב קוק זצ"ל אגרת תקנה), ככתוב "כי עם קדוש אתה לה' אלקיך ובך בחר ה' להיות לו לעם סגולה מכל העמים" (דברים יד ב), וכפירוש רש"י - "קדושת עצמך מאבותיך ובך בחר ד'". לא אנו בוחרים בד' יתברך אלא הוא בוחר בנו כפי מה שאנו מברכים "אשר בחר בנו מכל העמים".

מאידך גיסא, יש בנו צד הבחירה. הבחירה מסייעת לגלות את הצד הסגולי הטבעי שבישראל, ולכן הכל תלוי לא רק בסגולה שבנו אלא גם לפי רוב המעשים הטובים והתורה שאנו בוחרים ללמוד ולקיים. הסגולה והבחירה והקשר ביניהן נרמז בסמיכות הפסוקים "ובך בחר ה' להיות לו לעם סגולה" ו"לא תאכל כל תועבה" (דברים יד ב ג). הבוחר שלא לאכול מאכלי תועבה, מגלה מיד ובפועל את בחירתו לעשות רצון קונו.

נכון לעכשיו על מנת לקרב את אחינו בית ישראל לאבינו שבשמים, עלינו להתייחס בעיקר אל צד הסגולה שבכל יהודי ויהודי, דהיינו אל הנשמה הטובה והטהורה שד' יתברך נתן בו כמו שנתן ב'. כל זאת מצד שייכותנו לעם היהודי, העם הקדוש שד' בחר בו מכל העמים להיות לו לעם סגולה. ואין זה משנה אם הוא דתי או לא דתי, שייך לזרם זה או לזרם אחר. עמך ישראל בדורנו, כולם קדושים.

לעומת זאת, צד הבחירה של האדם; התנהגותו, דעותיו והשתייכותו לפלג מסוים בעם, הם דברים משתנים ומתחלפים ואינם צריכים להיות הממד המרכזי ביחסנו אל הזולת. אמנם מוטלת עלינו החובה לתקן את עצמנו ואת זולתנו, אבל מתוך אמונה ודאית שתתקיים ההבטחה האלוקית "ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה' רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפך לא ימושו מפך ומפי זרע ומפי זרעך אמר ד' מעתה ועד עולם".

מהמצפה לישועה השלמה

צד הנבון בי"א

עמוד 2
"התמקצעות" אמונית - כיצד?
הרב אמיר דומן
שיטת אלקנה
נתן קוטלר

עמוד 3
שלא על מנת לקבל פרס
הרב יורם אליהו
הלשון הכפולה
במצוות הצדקה
הרב אוון טרבלסי

עמוד 4
דור מיוחד
הרב דוד לנדאו
לבחור בטוב
הרב חגי לונדין

עמוד 5
עד שתפקח את עיניך
הרב ליאור לביא

עמוד 6
חויות הנישואין
במעגל החיים הזוגי
זוגיות / אסתר אברהמי
גבולות וחופש בחינוך ילדים
חינוך / אורית דהאן

ערוץ מאיר לילדים

עמוד 8
הויכוח הגדול באומה
הרב שלמה אבינר

הפרויקטים הכי נחשבים אצלו, כפי שנאמר: "על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו"... ב. לשאול את שאלת העין הטובה: איזה טוב ותוספת חיים אני מקבל ממש עכשיו בתוך הקושי הזה? מה אני מסוגל לזהות? כל תשובה שמתאימה למצבי נחשבת כנכונה. למשל: אני אדם שזקוק לתקופת שקט כדי לעכל חוויה אינטנסיבית. הנה, קיבלתי! וגם - אחד הילדים האחרים קצת "נבלע" ברקע האירועים המשמחים, והוריד פרופיל. הגיעה ההזדמנות להציף אותו בתשומת לב איכותית ואישית.

ג. לשאול את שאלת האחדות: מהו הסיפור הגדול שאליו מתחבר גם המקרה שלי? כי התמונה הכוללת, לעולם משקפת יותר את עולמו של הבורא וחסדו, מאשר מקרה בודד. תשובה אפשרית: אנחנו נכנסים לשלב חדש בחיים כמשפחה, ובוודאי גם לשליחות משמעותית עם משימות חדשות שידרשו כוחות והתחדשות גדולה.

ככל שנרגיל עצמנו למשא ומתן עצמי כזה, תתמלא האמונה חיים ועושה.

להרחבה והעמקה:

ספר "האמונה החיה" מאת הרב זאב קרוב ז"ל
amirduman@gmail.com שאלות ותגובות:

אני בעיצומו של מפגש אוהב, שבו אני זוכה לקבל שפע כוחות חיים להם אני זקוק, כפי שבורא עולם יודע, באופן המדויק ביותר?

התשובה היא "כן", כפי שלימדו אותנו כל גדולינו מיום שנברא העולם, ומיום שעמדו רגלינו על הר סיני לקבל עול מלכות שמים, תורה ומצוות, לכלל ולפרט. הבעיה היא, כמובן, שה"כן" הזה נשמע לעצמנו פנימה מאוד מהוסס, אם בכלל... לשם חיזוק הוודאות, אנו יכולים ללמד את עצמנו לראות בטוב ה', לחזור לפנים וללב

האירועים העוברים עלינו, ולחבר את הניאנסים הדקים שבחיים למסכת אחת ואחדותית, שקרבת אלוקים היא חוט השני החוזר אותה.

ובהמשך לדוגמא הנ"ל, אוכל לשים לעצמי מטרה משולשת, ולתרגל אותה בקצרה:

א. לשאול את שאלת הפנים והחוץ: הבן/בת שנישא בשעה טובה והלך לו לבנות את ביתו, והותיר אותנו עם "נפילת מתח" של אדרנלין מעשי ונפשי - זהו ה"חוץ". מהו ה"פנים"? כל תשובה שאשיב לעצמי בכנות, תחשב נכונה. למשל: זכינו שה' יצרף אותנו אישית לאחד

"לחיות אמונה" פירושו ללכת בעיניים פקוחות ובערנות לתוך הערפל של הסתמיות וההרגלים, ולהאיר אותם. כאשר אנו מזהים אזור מסוים בחיים שלנו שהאמונה בו "דהויה" או אפילו "שקופה",

כיצד נוכל להאיר ולצבוע בצבעים חיים את המרחב ההוא? מה נוכל לעשות כדי לרענן את האוויר האמוני שאנו נושמים? ראשית - לשאול את עצמנו שאלות מנחות, שימקדו אותנו בתודעת קשר, חיבור ומפגש מתפתח, עם רבש"ע.

התודעה החזקה שהקב"ה פוגש אותנו עכשיו, תמיד, ושיש לו

סיבות מצוינות לכך, היא המפתח הראשוני, והיא תיכנה בעיקר על יסוד השאלה הבאה: האם ריבונו של עולם "מעורב" בסיפור הזה מבחינתנו? האם רצוי לנו שהוא יהיה נוכח? אם לא, מדוע? מה מעכב? ואם כן, כיצד הוא יהיה נוכח יותר מבחינתנו? לדוגמא: התחושה החזקה שרבש"ע קרוב ומחיי, ומחדש בנו כוחות חיים ונפש, כאשר אנו זוכים להכניס לחופה אחד מילדינו - עלולה להתחלף בשבועות שלאחר מכן בתחושת ריקון מסוימת. האם גם כאן הקב"ה נוכח בתמונה? האם מספיק ברור לי שגם כעת

נחן קוטלר

שיטת אלקנה

תלכו, ואומרים אל בית האלקים שבשילה שמשם תצא תורה ומשם מצוות, ואתם למה לא תבואו עמנו ונלך ביחד, מיד עיניהם משגרות דמעות, אמרו להן נעלה עמכן, אמרו להן הין" (שם). התורה אינה שייכת רק לדתיים, אלא היא שייכת לכלל העם, ולכן כאשר רואים מסירות לשמירה על התורה והמצוות, הרי זה מעורר את הרצון מצד כל מי שעדיין לא שם, להיות שייך לחיים מיוחדים כאלה שהרי הוא באמת שייך לזה. הקריאה "למה לא תבואו עמנו ונלך ביחד" היא קריאה כל כך עדינה אך עוצמתית, היא קריאה שמגיעה מתוך המון ענווה אך מלאה בשליחות, זו קריאה של חיבור בין לבבות, זו קריאה של אמון ושותפות גורל. הקריאה הזאת מרטיטה את הלבבות שהרי כשאלקנה ומשפחתו אמרו "ואתם למה לא תבואו עמנו ונלך ביחד" התגובה מרגשת ביותר "מיד עיניהם משגרות דמעות".

סבלנות לתהליך ואמון בעוצמה

הנמצאת בעם

"עוד לשנה הבאה חמשה בתים, לשנה אחרת עשרה בתים, לשנה אחרת הרגישה כולה לעלות, והיו עולין הימינה כששים בתים, ובדרך שהיה המשך המאמר בעמוד 4 <

לדאוג בו זמנית למצב הרוחני של המשפחה. וכן יש לרתום את המשפחה למשימה.

מפגש בלתי אמצעי עם העם

"דבר אחר למה מעלה את הכל עמו, כשהיו עולין בדרך ולנין ברחובה של עיר, מתקבצים האנשים לבד והנשים לבד, שכן האיש מדבר עם האיש, אשה עם האשה, גדול עם גדול, קטון עם קטון" (שם). ישנן סטיגמות רבות שנוצרות בתקשורת, אך כאשר יש מפגש בלתי אמצעי עם האחד, לפתע מגלים שהסטיגמות מתנפצות ויש הרבה משותף בינינו. ובפרט כאשר מדובר במפגש עוצמתי של משפחה תורנית שלמה.

נאמנות להלכה בכל מצב

"מתקבצים האנשים לבד והנשים לבד" (שם). גם כאשר עוסקים במשימה חשובה להעמקת חיי התורה והמצוות בעם ישראל, צריך לשמור על גבולות ההלכה. מלבד החיוב העצמי בשמירת ההלכה שנכון בכל מצב, דווקא השמירה על ההלכה היא זו הנותנת את האוטנטיות שמי שמדבר על קיום תורה ומצוות, חי כך בעצמו.

דוגמא אישית ורתימת העם

"והיתה המדינה מרגשת והיו שואלין להן להיכן

תודה מיוחדת לרב אלי סדן שליט"א על ההשראה להעמקה ב"שיטת אלקנה".

שיטת אלקנה

חז"ל מתארים מציאות שבה עם ישראל היה רחוק תודעתית מהמשכן בשילה, אך היה אדם אחד שהאמין שניתן לשנות את המציאות ולקרב את ישראל לאביהם שבשמים. אדם זה היה אלקנה. מפעל חיים של אדם אחד שרתם את משפחתו וביחד הצליחו לחולל מהפכה רוחנית כבירה. בתיאור של חז"ל על שיטת אלקנה, אנו מוצאים קריאות כיוון גם לדורנו. מה היה הסוד של אלקנה?

דאגה למשפחה ורתימת המשפחה

למשימה

"אלקנה הוא עלה ואשתו ובניו ובנותיו ואחיו ואחיותיו וכל קרוביו עמו וכל בני ביתו היה מעלה את הכל עמו, אמר, שלא ילמדו דרך עבודה זרה מן הכנענים ומן הפושעים ויעשו דבר שלא כתורה" (אליהו רבה ט). כאשר עוסקים בשליחות גדולה, עלולים להיסחף ולדאוג לכולם אך לשכוח מהבית ומהמשפחה, אך אלקנה מלמד אותנו שכאשר דואגים למצב הרוחני של האומה, יש

שלא על מנת לקבל פרס

דבקים בה' יתברך, ומעתה ה' אתנו וכלב מלא בטחון הם באים לרשת את הארץ ואין לך חיוזוק... יותר מזה". עצם שמיעתם של עם ישראל את הדברים וקבלתם, הורידה להם שפע ברכה וטובה, ועל ידה נעשו דבקים בה', והיו מובטחים להצליח בכל משימותיהם בארץ ישראל.

פרשה זו שעל הר גריזים והר עיבל, אומר השם משמאל, "היא נוקבת ויורדת לדורות, שכל איש אשר נדבה רוחו לקבל על עצמו לשמור התורה והמצווה הוא זוכה תיכף בברכה, וזו מסייעתו להוציא קבלתו אל הפועל". עצם קבלת הדברים, ההסכמה בלב, מביא שפע וחיבור אל ה' יתברך, ומתוך כך, זוכים להוציא לפועל ולקיים את הדברים.

כך נבין את דברי משה רבנו שאמר: 'ראה אנוכי שבחתי בטובה הייך אני משונה', אין הוא מתגאה ואומר תראו איך עשיתי, אלא "בחתי", מתוך תשוקתו היתרה ובחירתו במצוות וקבלתו לעשותם, זכה למה שזכה, ואת זה הוא בא ללמד את ישראל ואומר להם: ראו אנוכי תעשו גם אתם, תבחרו בטובה, ותזכו גם אתם לברכה ושפע ומתוך כך לדבקות בה' יתברך. (יש עוד נקודות חשובות במאמר וכדאי לעיין בו).

למקבלה. עם ישראל שמחים בחיבור הזה שנוצר עם הקב"ה, יותר מגוף השפע עצמו, "כי קרבת אלוקים יקרה אצלם מכל השפע שמקבלים". כך יש לפרש את המושג במסכת אבות (פ"א), "אל תהיו משמשים את הרב על-מנת לקבל פרס", כלומר אל תעשו את המצוות כדי לקבל את השפע וללכת (מלפני ה'), כי יש בזה פעולה של פירוד (המילה פרס יכולה להתפרש כפרס, חילק, וזהו לשון פירוד). אלא יש לכוון לעצם החיבור שיש להם מהשפע והברכה שה' משפיע עליהם, וכך ישראל מתאחדים בה' יתברך, וקל להם יותר לעבדו בכל לב ונפש.

בברכה נאמר "את הברכה אשר תשמעון" ולא פירטה התורה עשייה בפועל. לעומתה הקללה, נאמר בה "וסרתם מן הדרך...", משמע עשייה בפועל. נלמד מכך שהברכה אינה תלויה בעשייה אלא בקבלת הדברים בלב. וכך תרגום אונקלוס על המילה תשמעון - "די תקבלון", ואם כן כאשר קיבלו בני ישראל על עצמם, בהר גריזים ובהר עיבל, לשמור את מצוות ה' הרי התקיים התנאי "ואפילו אם חס ושלום לא היו באים לכלל מעשה היו כבר זוכים בברכה". לפי זה מובן מה התועלת העצומה שבפרשה הזו "שיזכו תיכף בברכה, ונעשו

על דברי משה בתחילת הפרשה 'ראה אנוכי', נאמר במדרש תנחומא (ס' ד), "ראה אנוכי שבחתי בטובה, ראה הייך אני משונה מכל העולם". שואל השם משמאל, משה רבנו ידוע כעניו מכל האדם אשר על פני האדמה, וחושב שאין בו שום מעלה ויתרון, כיצד יתכן שהוא מתפאר במעלתו ואומר שהוא שונה לטובה מכל העולם? מבאר השם משמאל (שנת תרע"ו, עמ' קג), על המילים "ראה אנוכי נותן... ברכה וקללה" ביאר רש"י - "האמורות בהר גריזים ובהר עיבל", ולכאורה כל הפרשה הזו שבתחילת פרשתנו מיותרת, כי בהמשך התורה מצוה שכשנבוא לארץ, נקיים את מעמד הברכות והקללות, ובפרשת כי-תבוא מבואר במדויק כל סדר הברכה והקללה, ומה מוסיפים אם כן פסוקים אלו?

מבאר השם משמאל שעל המילים "את הברכה אשר תשמעון" ביאר רש"י, "על מנת אשר תשמעון". וידועים דברי הגמ' בגיטין "שכל האומר על מנת כאומר מעכשיו דמי", הדברים חלים עכשיו, רק הוא צריך לקיים את התנאי. וביאר אביו האבני נזר שהתועלת שבדבר, שכל שפע וברכה מביא חיבור בין ה' יתברך לנבראים, כמו חיבור שנוצר בין נותן מתנה

עומק הפרשה

הרב און טרבלסי ר"מ במכון מאיר

ממנה. הטבת המדות האנושיות וריכוך קושי הלב, עצם נטיית ההתנדבות וההוצאה אל הפועל אהבת הטוב והחסד¹. הקב"ה יכול בקלות לפתור את בעיית העוני ולספק לכל אחד כפי צרכו. אך הוא משאיר עניים בעולם בשביל שנעבוד על מידת הנתינה והרצון שלנו להיטיב. ומשום כך מצווה התורה לתת לנוזק בשפע ובמנה כפולה. לכן הנתינה אינה מצטמצמת רק לדברים ההכרחיים אלא "לכל מחסורו אשר יחסר לו" כפי שמפרש רש"י "אפילו סוס לרכב עליו ועבד לרוץ לפניו", כלומר גם את הרחבות החיים ולא רק את הדברים ההכרחיים.

בשביל להוציא את הטוב מתוכנו, העני צריך לסבול ועלינו לשלם לו על כך. הצדקה אינה רק רחמים על העני אלא תשלום שמגיע לו על עבודתו בחברה. העני "עובד" בלהיות עני בשביל שהחברה תוכל לאמן את שרירי הנתינה שלה ועל זה מגיע לו תשלום רחב. לכן מצווה התורה לא להסתפק בנתינה אחת אלא לפתוח ולתת עוד "אפילו מאה פעמים"² וזה בעצמו יפנים את ההכרה שהצדקה נועדה לזכך את הלב ולעשות אותנו טובים יותר.

1. ידכב
2. טו,ד
3. דברים י"ב,ג
4. בבא בתרא ט.
5. תניא פרק לז
6. שם
7. עין איה ברכות פאה,ב
8. רש"י טו,י

הלשון הכפולה במצוות הצדקה

אחד מנושאי המצוות בפרשת ראה היא הצדקה שמופיעה בפרשה בכמה צורות. נתינת מעשרות ללוי, נתינת צדקה לעני, נתינת הלואה, והענקה לעבד עברי בשעת שחרורו. **דבר מיוחד ומשותף ישנו בכל מצוות הצדקה שכולן נאמרו בלשון כפולה.** עשר תעשר, פתח תפתח, נתן נתן, העבט תעביטנו, הענק תעניק, וכך מסביר רש"י את הפסוק במשלי "לא תירא לביתו משלג כי כל ביתו לבוש שנים". שנים - מלשון שניים.

השבח לאשת החיל שמצילה את ביתו משלג שנידונים בו הרשעים, על ידי שמעשה מלובשים ככפל, במצוות הצדקה שנאמרה בלשון כפולה. וצריך אפוא להבין את כפילות הלשון במצוות הצדקה. הכלי יקר¹ עומד על כך ומבאר שהנתינה בצדקה צריכה להיות כפולה. **נתינת הממון היא דבר חשוב אך לא**

פחות מזה חשוב היחס הנלווה לנתינה. צדקה מעולה היא לא רק נתינת הכסף אלא נתינת החיוך והיחס הנעים למקבל. להראות לו פנים יפות ואוהבות בשעת הנתינה ולהוסיף מילה טובה. וזו הכפילות של "פתח תפתח" - פתיחת היד ופתיחת הלב, לתת ברצון הלב ובסבר פנים יפות. ולכן גם הברכה שכתובה בתורה על הצדקה היא כפולה "כי ברכך יברכך ה' בארץ"². ברכה אחת על נתינת הממון וברכה שנייה על נתינת יחס נעים ומילים טובות. בנוסף, החזרה על הציווי מלמדת על חשיבות המצווה. רבינו בחיי³ כותב שעל מצווה יסודית וחשובה התורה חוזרת פעמים מספר. "דרך התורה

בדברים החמורים להזכיר פעמים רבות, כענין שבת שהיא שקולה כנגד כל המצוות ונזכרת בתורה שנים עשר פעמים". לפי זה אפשר לומר שיש צד במצוות צדקה שחשובה משאר מצוות ולכן התורה חזרה עליה באופן מיוחד בכך שכפלה את הציווי שלה. חז"ל אמרו על הצדקה שהיא שקולה כנגד כל המצוות.⁴ ומוסיף האדמו"ר הזקן⁵ שכאשר נאמר בירושלמי "מצווה" סתם הכוונה למצוות צדקה. "מפני שהיא עיקר המצוות המעשיות ועולה על כולנה". סיבת הדבר לפי שמטרת המצוות להעלות ולקרב את נפשו של האדם לה'. **ובצדקה מתעלה הנפש בצורה הטובה ביותר משום שבממון האדם גלומים חיי נפשו.** אדם השקיע את כל כוחות נפשו בעמלו להשיג את הממון, ועם הממון הוא יכול לקנות את הצריך לו להחיות את נפשו. ממילא בממון מלובשים חיי הנפש. וכאשר אדם נותן מהממון לצדקה הוא מעלה את כל נפשו להתקרב לה'. "בצדקה שאדם נותן מייגע כפיו הרי כל כח נפשו החיונית מלובש בעשיית מלאכתו או עסק אחר שנשתכר בו מעות אלו, וכשנותן לצדקה הרי כל נפשו החיונית עולה לה".⁶

נראה שכפילות הציווי מרמזת גם על משמעות מצוות הצדקה לפי התורה. אפשר היה לחשוב שהרחמים והחמלה על העני הם עיקר הסיבה לנתינת הצדקה, והנה הרב קוק זצ"ל מבאר שלצדקה יש תפקיד מרכזי בבניית המוסר האנושי. "במידת העניות, ודאי כמה מדות טובות נמשכות

אנחנו זוכים להיות בדור מיוחד. בגמרא אמר רבי זירא: דוכתא שמשא ואהרון לא זכו, ואני אזכה! דוכתא, מקום. וכן הוא בזימנא, בזמן, במצבים ובדורות, - עכשיו! דורנו הוא דור כלל ישראלי, כלל משיחי, כלל גאולתי, כלל תקומתי. יש לראות את השתלשלות ההנהגה האלוהית של הדורות, ובדורנו בכלל, דורנו המקובץ בקיבוץ גלויות בארץ ישראל.

בדורנו אנו נפגשים במגרעות רבות בדרכי חיינו הכלליים הציבוריים, ואין עניין להתעלם ולהחניף אלא לברר את הדברים. "אֲחֵרֵי הַמִּגְרָעוֹת הַרְבּוֹת, שְׁאֲנֵי רוֹאִים בְּדַרְכֵי חַיֵּינוּ הַכְּלָלִיִּים בְּדוֹרֵנוּ כְּכֹל וּבְאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּפֶרֶט", כך העובדה. אך למרות זה ועם זה, אחרי המגרעות הרבות האלה, "הֵנָּה מְכַרְחִים" ומחויבים באמת, "הֵנָּה מְכַרְחִים לְהַרְגִּישׁ שְׁאֲנֵי נוֹלְדִים מִחֻדָּשׁ". יש פסוקים בסוף ישעיה בעניין לידה חדשה, כגון "אם יולד גוי פעם אחת". אחרי כל העניינים הנוראים

במצב הגלות, מגיעה תחייה חדשה, אנו נולדים מחדש. מה פירוש נולדים מחדש? - מבחינת עם! מבחינת ציבור! אותם שישים ריבוא, או מיליונים מישאל, שהם בגלות כל כך שבורים ורצוצים, מדוכאים ומרוסקים, עכשיו לאט לאט הולכים ומתחילים להופיע מחדש באישיות הכלל ישראלית. אנו נולדים מחדש בבחינת אחדות ישראל, כלליות ישראל, ציבוריות ישראל.

כעת יש עוד הדגשה. בגלות אנו נמצאים בעמקי תחתית, ועתה בדורותינו "מתחַתֶּית הַמְּדֻכָּה הֵנָּה הוֹלְכִים וְנוֹצְרִים עוֹד הַפֶּעַם פְּעָמִים מְקֻדָּם", "חדש ימינו כקדם". אנו עוברים מחושך הגלות, מסיבוכי הגלות ומריסוקי הגלות, אל הבראה, "ונתתי רוחי בכם וחיייתם". יש הבחנה גדולה בין היהדות שבגולה ליהדות שבארץ ישראל. כל דברי חז"ל מלאים מזה: "אין תורה כתורת ארץ ישראל". מדרגת התורה המיוחדת, מדרגת החכמה, מדרגת

תלמידי החכמים של ארץ ישראל, מדרגת המצוות שבארץ ישראל, כביטוי ה'חפץ חיים' זכרוננו לברכה, - כולם מיוחדים. זה מצד אחד. אך צריך להבין זאת היטב ולא להתבלבל. יש לקרוא את החשבון הנכון ולזכור שאנחנו ממשיכים את העבר. אמנם בינתיים, במצב המעבר, אנחנו נמצאים במצב כל כך מסובך, מבלבל וחשוך, בעולם הזה, בגלות, שדומה ללילה. המשכנו בקיום מצוות גם כשאנו בגלות, גם במצב של "ואבדתם מהרה". אנו נמצאים במצב משונה בו כל ההמשך שלנו מהעבר, כל האור, כל אורות התורה וההתחזקות בתורה מהעבר, צריך להתגלות ולהתורם לעילא ולעילא בקדושת כלל ישראל ובקדושת ארץ ישראל, באופן מיוחד, בהתחדשות ימינו כקדם.

1. כתובות קיב, א.
2. אורות התחיה פרק כו.
3. ישעיהו ס, ח.
4. יחזקאל לו, יד.
5. בראשית רבה פרשה טז, ד.
6. מובא בלתיבות ישראל א' עמ' קס.
7. דברים יא, יז.
8. ע"פ שיחות הרצ"י אורות התחיה פרקים כה-כו עמ' 443-6.

אורות הפרשה

הרב חגי לונדין ר"מ במכון מאיר

שבו אנו מצויים לבחור בטוב. לקחת את חיינו ולהעביר אותם מתחושות מייאשות ש'ככה אני' ואין מה לעשות - למרחב של בחירה, ופשוט להתחיל לבחור בטוב

בימים אלו יצא ספרו החדש של הרב חגי לונדין "אֵיכָה? - קריאה פנימית ואופטימית על מגילת איכה, בהוצאת מגיד-קורן.

לבחור בטוב

פרשת ראה היא פרשה של בחירה חופשית. במדבר אין הרבה בחירה חופשית. ההנהגה היא שמימית - לחם מן השמים, עמוד אש ועמוד ענן. כאשר מתקרבים לארץ ישראל עם ישראל צריך לבחור בין הברכה שעל הר גריזים או בקללה שעל הר עיבל.

אנשים לא אוהבים בחירה חופשית. ישנם כאלה שמאד רוצים שמישהו יגיד להם מה לעשות. לפעמים מחפשים 'נביא' בדמות מנהיג פוליטי;

עיתונאי או אפילו רב. ישנם כאלה שמחפשים 'אות מהשמים'. בהמשך הפרשה אנו מוזהרים מללכת אחר 'נביא או חולם חלום' שמנסה להדיח אותנו לעבירות. נביא אמיתי אינו שולל בחירה חופשית. נביא אמיתי מעניק השראה ותקווה לעתיד אבל נותן לאדם לבחור בטוב. רק כאשר אדם בוחר בטוב בעצמו הוא מעביר את המציאות מטבע עיוור להזדהות והפנמה. אנו מציינים השבוע את ראש חודש אלול, החודש

שלחתי הציבור שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? **איתנו אתם יכולים!**

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע וסרטונים בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הזדקקות מודעות בבתי הכנסת ובמרחבים דתיים
- דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

לפרטים: 0528988518 • gemarabemunah@gmail.com

לשם יחוד

ספרו החדש של הרב פיירמן

ניתן להשיג בחנויות 'דברי שיר וב-
edenhaim99@gmail.com

על ידי הרב קוק "האמונה והאהבה הן תמיד מחוברות זו עם זו" (אורות עמ' סט). הרב צבי יהודה היה אומר ש"בדורנו יש להרבות בשני האל"פים: אמונה ואהבה". יש להאמין בדור המופלא הזה ויש לאהוב כל אדם מעם ישראל.

לתגובות: gemarabemunah@gmail.com

יוסף הצדיק

זהו ספר חיוני ותלמודי של בן אהוב. אח שנוא. נער עברי, מלך מצרים - יוסף הצדיק.

ממנו נלמד כיצד להתגבר על הצד הרע של נקמה וכיצד לעבד את ד' בכל מצב ומצב.

עורך לילדים, משולב באיורים מהיפים. 260 עמ', כ. קשה.

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר: www.ChavaBooks.co.il

ניתן להשיג את כל ספרי ההוצאה 'בדני ספרים' רח' אבן ישראל 3 ירושלים

המשך המאמר של קוטלר מעמוד 2

עולה שנה זו לשנה אחרת אינו עולה אלא בדרך אחרת, אלקנה הכריע את ישראל לכף זכות וחניך אותם במצוות, וזכו רבים על ידו" (שם). תהליך הגאולה היא קימעה קימעה (ירושלמי ברכות א, א), גם מלשון שלב אחרי שלב וגם מלשון קמע המורכבת מסתירות ומציורפים שונים ומשונים (ראה: הרצ"ה באור לנתיבתי ל"ב). ולכן אין להתיימשק מקשים וגם לא להיות קצר רוח, אלא תהליכים רוחניים לוקחים שנים. אך כל מאמץ הוא משמעותי ובסופו של דבר מתקדמים ביחד.

להט הרגש יהודי אינו נעלם

"והיתה המדינה מרגשת והיו שואלין להן להיכן תלכו... ואתם למה לא תבואו עמנו ונלך ביחד, מיד עיניהם משגרות דמעות... לשנה אחרת הרגישה כולה לעלות" (שם). הרגש היהודי תמיד נמצא, לפעמים צריך לעורר אותו, אך הניצוץ היהודי לעולם אינו נכבה. זהו אמון בגדלות של כל יהודי.

שני האל"פים

'שיטת אלקנה' קיבלה משמעות עמוקה לדורנו

בעקבות דבריה הנוקבים של חגית ריין באזכרה ה-17 לפילת בנה, רס"ן בניה ריין הי"ד, ולרגל אזכרת הרב דוד כהן, "הרב הנזיר" זצ"ל - 51 שנים להסתלקותו.

עד שתפקח את עינייה

לשמוע את קול הדוד הדופק. כך יוכל אדם לנווט את ספינת דעותיו בין המשברים העזים של דורנו הסוער. מצד אחד עליו להזדהות עם תהליך הגאולה באופן פעיל, ומאידך לא להיגרף על ידי זרמים עכורים, הנוצרים כתוצאה מהזרימה הפתאומית והמהירה של אפיקי שיבתו של ישראל לארצו.

"תחיית העם, חידוש עצמאותו המדינית, קיבוץ גלויות, הפרחת שממות ארצו, כיבושה ובטחונה, אינם רק תופעות חומריות. בדוק ותיווכח, שכולם נושאים ערך של קיום מצווה ממצוות התורה ומהחשובות ביותר שבה, ומכילים תוכן רוחני מקודש. וזאת למרות שהפרזה בהערכת התועלת החומרית שבהם על ידי רבים מן החולמים, המתעוררים זה עתה משנת גלותם הארוכה, מטשטשת ומאפילה לכאורה על תוכן זה..." וכך חתם, בלשון הרב הנזיר בספרו "קול הנבואה": "דור חדש יקום. בנים בני חורין ייוולדו. בתחיית ישראל המדינית בארץ קדשו, ישוב בו רוחו, מקור מחצב נשמתו, רוח הנבואה" (קול הנבואה, עמ' ה).

הבירור העמוק הזה בחברה הישראלית, איננו רק על השאלה אם תהיה או לא תהיה רפורמה משפטית ומה תהיה היקפה. הבירור הוא על השאלה מתי וכיצד "דור חדש יקום. בנים בני חורין יולדו", יפקח עם ישראל את עיניו במובן העמוק של המושג. את עיני רוחו, רוח הנבואה.

לכם עם השלטון אתם לא באים. לי אגב, זה לא מתאים. תמיד באים."

אין לנו ארץ אחרת

בהמשך דבריה אמרה חגית: "יש היום מושג חדש 'כוח קפלן'. אני מכירה מושג אחר: 'כוח בניה', זה הטנק שלך שביצע אינספור חילווצים. ומי היה הכוח בטנק? אחים שלך מכל עם ישראל. אורי גרוסמן, הבן של דוד גרוסמן, סופר ומשורר מהשמאל, אדם גורן מקיבוץ מעברות של השומר הצעיר, אלכס בונימוביץ', עולה חדש מרוסיה שההורים האהובים שלו נמצאים כאן, ואתה מתנחל ימני דתי.

"כולם ביחד נלחמים יחד למען מטרה אחת - להגן על עם ישראל, האחים שלך, שלנו של כולנו. הייתם שונים אז בדעות בטנק, וזה בסדר גמור, אבל מאוחדים במטרה. מה שמצופה מכל חייל בישראל. אני גאה בכ שסירבת פקודה והתעקשת ונכנסת בכוח למלחמה - למרות שאמר לך ללכת הביתה... ללכת למילואים בצבא ההגנה לישראל זאת זכות, לא חובה..." "אני בימים אלו מזכירה לעצמי שאנחנו בכירור עמוק בחברה הישראלית, מי אנחנו, מה הזהות שלנו. האם אנחנו מדינה יהודית דמוקרטית או מדינת כל אזרחיה, חס ושלום. אני מבקשת ממך בניה שתנדנד את כסא הכבוד, תברר מהקב"ה, שהבירור הזה שהוא כל כך כואב ומדיר שינה מעיניי, שלא יהיה בהרבה ייסורים ושיהיה ברחמים. אני מתפללת שיבוא יום ואוכל לנשק את כל האחים לנשק, כי כולם אחים שלי, כי אין לנו ארץ אחרת..."

לשמוע את הקול

בעוד ימים מספר, בכ"ח באב, תחול אזכרתו ה-51 של הרב דוד כהן "הנזיר" זצ"ל. במאמר "שמים וארץ נשקו" שפורסם לראשונה בשנת התשל"ח בקובץ "נזיר אחיו", כתב הרב יעקב אריאל שליט"א על שיטת מורו ורבו - הרב הנזיר את הדברים הבאים, דברים שלא נס לחם: "גאולת ישראל איננה גאולה חומרית בלבד, ולא גאולה רוחנית בלבד, ואף לא צירוף של שתי אלו; אלא אור אחד, המתגלה בניצוצות שונים. תפיסה זו מחייבת שלא להתרשם מהתופעות החיצוניות אלא להתעמק ולהאזין לקולו של תהליך הגאולה עצמו הגורם למאורעות שאנו רואים בעינינו... בהאזנה רוחנית עדינה ניתן

השבוע התקיימה האזכרה ה-17 לרס"ן בניה ריין הי"ד שנהרג במלחמת לבנון השנייה. אמו היקרה, חגית ריין, אמרה באזכרה דברים נוקבים וחשובים שראוי להדהד אותם בעיקר בימים אלה. להלן חלק מדבריה בעריכה קלה: "לא אשתוק כי ארצי שינתה את פניה, לא אוותר לה אזכיר לה עד שתפקח את עיניה... אוי בניה, אין לך מושג כמה השיר הזה אקטואלי היום יותר מאי פעם, על כן אמא שלך לא שותקת, בניה שלי. איך אמרת לי ביום הגיוס כשאני בכיתי בבקו"ם, לקחת אותי הצידה ואמרת: 'אמא, חניכתם אותנו לתת הכל, ולפעמים הכל זה הכל, ואת זה תזכרי', אז כן, אני זוכרת, ועוד איך זוכרת..."

"בחודשים האחרונים, המדינה שינתה את פניה. הפגנות אלימות, חסימות כבישים, שורפים צמיגים, אמירות לא נעימות כמו 'אתם לא אחים שלי'... ואני שואלת אותך בניה: לשמוע מלים כמו 'את לא אחות'... אני, אחרי שנתתי את היקר לי מכל, אני צריכה לספוג כאלה עלבונות, משפטים כאלה פוצעים, כואבים? במיוחד כאמא שכולה, פי כמה וכמה, כשמטחים בי כאלה משפטים כואבים ואפילו ירקו עליי... 'את לא אחות', זה כמו חץ עם רעל שפוגע בול בתוך הלב, מדמם, והחץ הזה משפירץ דם ומוציא את כל המוגלה וכל מה שהיה לפני שבע עשרה שנה, הכל פורץ החוצה..."

"הם עוד קוראים לעצמם 'אחים לנשק'. אז הם אחים או לא? אני עונה להם: כן, אתם אחים שלי - לא יעזור לכם כלום. למרות כל חילוקי הדעות שיש, אתם אחים שלי... אני רוצה לקרוא לכם, במקום 'אחים לנשק' - 'אחים לחשק'. כשמתחשק לכם אתם באים, כשלא מסתדר

דפוס ברמה אחרת

הפקת ספרי קודש

כריכה קשה ורכה	הדפסה בכל גודל	הדפסה בכל כמות
איכות בלתי מתפשרת	אספקה מהירה	אישי יחס

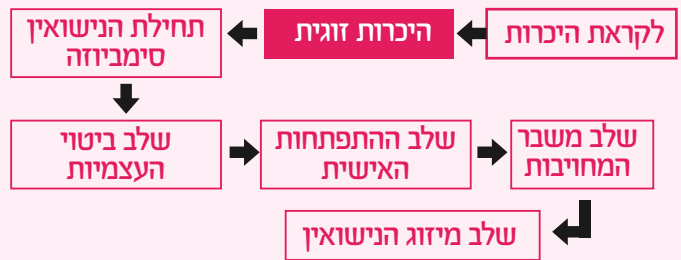
מחירים מיוחדים לחברי ישיבות ואברכים

לפרטים ולקבלת הצעת מחיר:

צבי יודעה ביון | 055-5887298 | Zvib1986@gmail.com

חוויות הנישואין במעגל החיים הזוגי

* סדרת מאמרים זו, מכוונת, גם לנשואים לחיזוק, או להשלמת נושאים, על מנת לשפר ולשכלל את הזוגיות שלהם.

בסדרת המאמרים הרשומים לעיל, אעסוק בשלב שלי: **היכרות זוגית**. הוזמנתי לסדרת מפגשים ע"י קבוצת בנות אחרי שירות לאומי ומדרשה, במטרה לעזור להן בלימוד הגישה הנכונה למציאת בן זוג. כולן נמצאות בתהליכי היכרות. חלקן נפרדו ורוצות ללמוד כיצד להיות באינטראקציה זוגית טובה יותר וחלקן נמצאות בקשרים זוגיים ורוצות לוודא שהן פועלות נכון. מה שהניע את כולן, הוא הפחד שמא יחליטו להינשא עם האדם הלא נכון. כששאלתי מה גורם להן לפחד, הן סיפרו שנראה להן שהפחד הוא תוצאת המציאות הזוגית העגומה שהן נחשפות אליה ואינן מוכנות להיות חלק ממציאות זו.

תחילה למדנו על ההכנה לקראת היכרות (מהשבוע שעבר).

בהיכרות עצמה, התייחסנו לשלבים הבאים:

• יש חשיבות רבה להקשיב לפרטים ממי שמציע היכרות ולשאול שאלות הבהרה. לוודא שההשקפות דומות והפרטים האישיים והמשפחתיים, תואמים את החזון האישי.

• בטלפון מתאמים פגישה, במקום ובזמן שמתאים לשניהם. כבר בשלב הזה, ניתן להבחין, אם יש נכונות לבוא זה לקראת זה ואם ישנה גמישות בתיאום.

• בפגישה הראשונה, להגיע עם סקרנות להכיר אדם חדש. להיות ברצון להכיר עולם מושגים שונה ולהיות נוכחים לגמרי בפגישה.

• **לאחר הפגישה**, כדאי להיות קשובים, לתחושות שעלו במהלך הפגישה. האם יש נינוחות או מתח. האם ישנו רצון להמשיך את הפגישה, או אולי לא מעוניינים להמשיך להיפגש. רצוי ליצור מרחק בין הפגישות, כדי "לעכל" כל פגישה, ע"י הקשבה פנימית ולהגיע לתובנות חדשות, או חיזוק תובנות קיימות.

• בשאר הפגישות הראשונות, הסדר הוא: מוח-לב-כבוד - ר"ת - מלך (ביאור התניא פרק י"ז). כאדם שנמלך בדעתו ומתפקד מתוך שיקול דעת. זה סדר של אדם שהראש הוא החלק העליון שמנהיג את הלב - הרגשות, ואת הכבוד - המשיכה הגופנית. בראש: יש לבדוק ביחד את ההשקפה שכוללת: רמה דתית, חיי חברה, שאיפות ומטרות וכד'. לאחר ההתאמה במוח, זה הזמן לבדוק את הלב - מה מידת הרגשות אחד כלפי השני. האם נעים להיות ביחד? האם יש שמחה בקשר? האם מחכים לפגישה ומתגעגעים זל"ז. לאחר התאמת הרגש, מגיע הזמן לשים לב לתחושות הגוף, אם קיימת משיכה הדדית.

כאשר הפרמטרים הללו קיימים ומרגישים יציבות ונינוחות בקשר, תחליטו בינכם על מיסוד הקשר ואח"כ אפשר לשתף את ההורים בהחלטתכם. מזל טוב!

בשבוע הבא, אתייחס לקשיים שעולים תוך כדי ההיכרות ואינם מאפשרים קבלת החלטה לנישואין.

לתגובות ולשאלות וכן להצעת נושאים המעניינים אתכם - esteravr@gmail.com

חינוך עד הלב

אורית דהן*

יסוד. אצל ילדים זה בולט ומדובר. ילד מחפש אהבה ושייכות. כשיש מזה בשפע, הגבולות מתקבלים בהקשר הנכון. גם כאשר ילד מביע התנגדות, זה טבעי ואל לנו להיבהל מכך כל עוד ברור לנו שזו טובתו הגבוהה ושאלו פועלים מתוך אהבה ואכפתיות. חלילה מלהימנע לשים גבולות, אנו פוגעים בחינוכו של הילד. לנו כהורים יש את הרגישות הנדרשת כדי לאזן בין אהבה ושמחה לבין גבולות. בתנאי שאנו מחוברים לעצמנו ובחרנו לפעול מתוך חיבור והקשבה פנימית. הבחירה להיות אסרטיבי וברור וגם אוהב ומכיל, אינה עומדת בסתירה פנימית. זהו תמהיל נכון ואפשרי. אכן זו מורכבות אולם בני האדם הם יצורים מורכבים ויש בכוחנו להכיל גם וגם. בעבודת השם אנו מכילים גם וגם.

שמחה - בית שמח מרחיב את הנפש. מאפשר לנו להסתכל על המציאות ועל ילדינו בעין טובה. שמחה נותנת לנו כוח להאמין בטוב שבילדינו ובטוב שבנו כהורים. "כשמסתכלים באמת בצד הטוב של כל אחד ואחד, מתאהב האדם על הבריות בחיבה פנימית" (מוסה"ק שדך).

מה הביטוי המעשי של דברים אלו? איך זה נראה בפועל בתוך עולם החינוך? נרחיב על כך בפעם הבאה.

וכך כותב הרב קוק: "כל פעולות, רגשות ומחשבות, הנעשות מתוך הכרח ומועקה (=כפייה) בין שתהיה המועקה חומרית או רוחנית, אינם בתכלית שלמותם. הם (=מעשים מכוח הכפייה) אינם באים כי אם כדי להעמיד את האדם על המצב המוסרי הנכון שיהיה בו שמח ומתענג בעשות הטוב, ובהנזרו מן הרע והכיעור תגל נפשו וישמח כבודו" (עקבי הצאן קיז).

מכאן עולה שגבולות הם הכרח אולם אינם התחנה הסופית. גבולות מהווים שלב זמני עד שהילד יתחבר לכוחות הפנימיים שבתוכו, לשורש נשמתו, ויבחר בטוב מרצון. ויותר מכך, גבולות הם הכרח ויש להם מקום דווקא כאשר יש שילוב יחד עם אהבה ושמחה.

כפי שבעבודת ה' של האדם יש ימי תענית, אך הם מדודים ומדויקים כך גם גבולות בחינוך חייבים להיות מדודים ומדויקים. לא ניתן לגדל ילד לישרות ללא גבולות ולא ניתן לגדל לגדלות ללא אהבה ושמחה.

אהבה - גבולות חייבים לבוא באהבה. גבולות מאזנים בין שני קטבים: מחד - "כוח ציור יראת העונש" ומנגד - "כוח אהבה ושמחת הנפש מתנחומים רוחניים" (הרב קוק). ילד יקבל גבולות דווקא כאשר הוא חש את האהבה. כולנו מחפשים להיות אהובים ושייכים. אלו צרכי

אנו מצויים בתוך שבתות הנחמה שבהן מלווה אותנו חומש דברים. פרשיות עקב וראה מפגישות אותנו עם שלושה יסודות בעבודת ה': יראה, אהבה ושמחה. כך מצינו גם בדברי ריה"ל בכוזרי: "התורה הא-לוהית לא העבידתנו בסיגופים, כי אם לימדנו את המידה הנכונה בצוותה עלינו לתת לכל כוח מכוחות הנפש והגוף את החלק המגיע לו בצדק... כללו של דבר, שלושה הם יסודות עבודת האלוה על פי תורתנו: היראה והאהבה והשמחה - התקרב אל א-לוהיך בכל אחת מאלה!" (כוזרי ב', נ).

ובפרשיות: "ועתה ישראל מה ה' אלוהיך שואל מעמך כי אם ליראה את ה'..." (דברים י') **"לאהבה את ה' אלוהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם"** (דברים יא) **"ושמחתם לפני ה' אלוהיכם..."** (דברים יב). יסודות אלו הבאים דווקא בסדר זה הם הבסיס גם בחינוך הילדים.

היראה - באה לידי ביטוי בגבולות. ידוע כי "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים". מדברי חז"ל אלו אנו למדים שיראה היא מידה פנימית בנפש, שהאדם בוחר בה ואומר רוצה אני. כך גם בחינוך ילדים. יש צד של גבולות ויראה. צד זה הוא בעל ערך כאשר עניינו לתת לילד את הכלים שהוא זקוק להם עד שיאמר רוצה אני. אין כאן כפייה שרירותית.

*מנהלת ב"ס נועם בנים קרית-משה ומאמנת בשיטת התדר orittguvot@gmail.com לתגובות:

שאלות בפרשה

- השלימו: "כי _____ הוא הנפש".
- האם שומעים למי שאומר לעבוד עבודה זרה ועושה מופת?
- באיזה חטא חטאה העיר הנידחת?
- האם החסידה מותרת באכילה?
- האם צבי מותר באכילה?
- מהי מצוות 'הענקיה'?

חידה בפרשה

'ראה אנוכי נותן לפניכם היום ברכה' - מה מיוחד בשורש המילה ברכה (ב-ר-ך)?

המלצת השבוע

חודש אלול בפתח! באתר ערוץ מאיר לילדים תוכלו למצוא תכנים רבים שמתאימים לימים אלה!

ראה

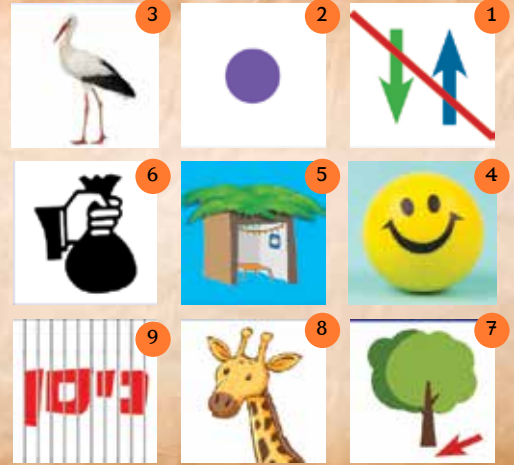
שלחו אלינו תשובות באתר ערוץ מאיר לילדים, ואולי תזכו בפרס! meirkids.co.il

הצטרפו למנויי ערוץ מאיר לילדים! באתר meirkids.co.il בטלפון 732379860

המונח בפרשה

מצאו למחרת המונח בפרשה

לפתוח דף חדש

אחת מהמפצות הרבות שכתובות בפרשת השבוע 'ראה', היא מצוות שמירת כספים. המצוה הזו חלה בסוף שנת השמיטה. התורה מצוה אותנו לשמור ולבטל את כל החובות שיש לחברים שלנו כלפינו. לפי המצוה הזו, כאשר יוצאת שנת השמיטה מתבטלים החובות שהגיע זמנם, ואסור לגבות אותם. כמוכך, כמו מצוות רבות ישנן הלכות רבות במצוה זו, ולא תמיד היא חלה למעשה.

מהמצוה המיוחדת הזו אנחנו יכולים ללמוד גם לדברים נוספים, שקשורים ליחס שלנו אל חברים. לפעמים אנחנו מרגישים שמישהו חייב לנו משהו, ואולי הוא פגע בנו ולא בקש סליחה, אולי הוא באמת לקח משהו ולא החזיר אותו שלם, או כל דבר אחר בו אנחנו קצת מקפידים על החבר או החברה שלנו. משמשת הכספים אפילו ללמוד, שכדאי מדי פעם לחקק את כל החובות. לחשב בלב שלנו שאנחנו סולחים ומוחלים. לותר לאחרים ולהתחיל דף חדש של חברות ואהבה. חודש אלול שבפתחו אנחנו עומדים, הוא זמן נהדר לעשות זאת. אז חשבו על כך!

ישי, ערוץ הילדים

(ע"פ קידושין סז)

- למה פיל לא יכול להתחבא מאחורי מחט? כי יראו אותו דרך החור...

- פעם ראינו פיל מתחבא מאחורי פרח? לא? זה אומר שהוא התחבא טוב...

- למה הדגים עושים "בלו בלו"? כי המים כחולים...

התעוררי נפשי, התעוררי בגדולה האלהית שלך, אל תתבטלי, ולא תכנעי מפני גאים סוררים - שאינם יכולים להשיג את הלך רוחך ועדנות נפשך בציוריה הטהורים, ובעריגתה העליונה אל השיגוב העדין - השיגוב הא-להי, ואל היושר, האמת והטוהר הנערץ. דעי את ערכך והתרוממי.

שמונה קבצים ח, סט

על סדר היום

הרב שלמה אבינר

יש מאמינים בהססנות, ויש מאמינים בתת מודע. אך כולם מאמינים. כי כולם הם עם קדוש, אשר שם ד' נקרא עליו ומפעם בתוכו. לכן, באמת אין כאן ויכוח. יש בירור בין התת-מודע של האומה וכל יחיד, לבין כל מיני השפעות חיצוניות מבלבלות. ואם כך, אין לחשוש. במשך הזמן ד' יערה עלינו רוחו ממרום, על יסוד מאמצינו.

כמוכן לא מדובר בכפייה, לא מדובר בהשתלטות, אלא בהתפשטות האידיאל העליון של היהדות, אידיאל הקודש, שאין צורך כלל להחדירו בחוזק יד, אלא לגלותו מהעומקים שבהם הוא מסתתר.

שוונות, דתות שונות, אינטרסים שונים. כל קבוצה מושכת לכיוון שלה, והגוף המאזן הוא הבג"ץ.

זו התבנית של מדינות רבות בעולם, "מדינת כל אורחיה", התארגנות אינטרסים גדולה.

אבל לנו יש עניין במהות מסוימת, באדיאה עליונה, בנאמנות היסטורית, אלא שהפוסטמודרניזם הכופר במהותנות, מושך חזק לכיוון של מסגרת חסרת מהות.

אך על אף מאמצינו, הוא אינו מצליח במלאכתו. עם ישראל, או רובו ככולו, נשאר נאמן לערכיו הפנימיים הישרים הנצחיים. יש לו רגש טבעי, בריא, טהור של אמונה בתורה. יש מאמינים בגלוי,

הויכוח הגדול באומה

שאלה: יש עתה ויכוח גדול באומתנו ובמדינתנו. קשה לקבל שכל הויכוח הוא על איזון בין הרשות המבצעת לבין הרשות המחוקקת. קשה לקבל שהחזרת המצב למה שהיה לפני שלושים שנה מעורר התנגדות גדולה כל כך. או שמא יש סיבות עמוקות יותר?

תשובה: נכון. הויכוח העכשווי הוא רק סימפטום, סימן, של ויכוח עמוק מאוד, שמתנהל מאז קום המדינה, ועוד לפני כן בקונגרסים הציונים בבזל, ואם תרצו, כבר בתקופת מלכות ישראל. והוא: מה יהיה אופיה של המדינה שלנו. כולנו רוצים מדינה, רוצים חופש, רוצים כלכלה. אבל כל אלו הם רק מסגרת המדינה, ולא תוכנה, משמעותה, מגמתה, מהותה, נשמתה.

אפשר לחשוב שמדינתנו היא רק מציאות של אנשים החיים ביחד באותו שטח, והם בעלי דעות

מהו בדיוק השלום?

יש שני סוגי שלום בינינו. א. הסוג הראשון אנו חיים יחד. כל אחד רוצה דבר אחר, אך עלינו להסתדר בינינו, שאם לא כן כולנו נסכול וחבל. כבר אמר אריסטו שהאדם מדיני בטבעו, כלומר חברתי. ובלי חברה, לא יוכל לשרוד. אם לא תהיה הסכמה בינינו, כל אחד ימשוך לכיוון שלו, והחזק ינצח, וכמוכן, אין זה צודק.

ב. הסוג השני, כולנו בנים לאבינו שבשמים. כולנו אחים במהותנו הנשמתית. בעצם, כולנו נשמה אחת, וכל אחד הוא ניצוץ של אותה נשמה כללית. באחדות כזאת, נוכל לבנות יחד חיים של צדק ומישרים. וכמוכן, זה השלום האידיאלי.

השלום מהסוג הראשון, מיוסד על רצונו של כל אחד להשיג את המרבי עבור עצמו. האחדות הזו שברירית, ותתרוסק כאשר היא כבר לא תהיה לרצון של קבוצה מסוימת. היא בנויה על אהבה עצמית, עליה כתוב בפרקי אבות שכנסייה (- התאגדות) שאינה לשם שמים, אין סופה להתקיים. רק כנסייה שהיא לשם שמים, כלומר מתוך אמונה בשם שמים השורה עלינו, היא תתקיים.

כיוון שהמטרה היא טובת יחיד לעצמו, המתחים עלולים לצוץ כל רגע, לגרום לשנאת אחים, כפי שהדבר כבר קרה לנו פעמים מספר.

אך עכשיו זה לא יקרה. די למדנו מן העבר. די הזדכנו מן העבר. אך אין להירדם בשמירה, כדי לא להפסיד מה שיש לנו.

יש להרבות אהבת ישראל עוד ועוד, תדיר ותמיד, אך לא אהבה תועלתנית-ארגונית-מעשית-פוליטית, אלא פנימית-אמיתית-נשמתית-אלוהית (עיי' עין איה ברכות ב, כ).

יום הופעות והפנינג ענקי!!
של ערוץ מאיר לילדים

הפקה ראשונה מסוגה!

14-15.8
כ"ז-כ"ח אב
18:00 - 10:00

המרכז למצוינות בחינוך,
חיים קוליצ'ו, ירושלים,
חניה חינם בשפע.

כרטיס: 30₪ בלבד.

מספר המקומות מוגבל!

סדנאות | מתנפים | פרסים | אמנים אורחים | לונה פארק | דוכני אוכל | צילומי מגנטים

פרטים ורכישה באתר טיקצ'אק או באתר ערוץ מאיר לילדים!